

Kapitel II.

Under 3die Behandling i Landstinget af det tidligere Forslag lovede den daværende Justitsminister paa Foranledning af Ordføreren for det nedsatte Udvalg, som gennemgaaende fandt de af Regeringen i Overensstemmelse med Proceskommissionen foreslaaede Takster for Domsbehandlingen af borgerlige Sager alt for høj, saa vidt muligt at fremskaffe Oplysninger om de finansielle Virkninger af de nye Gebyrregler i Forhold til de nuværende Regler. Skønt det henset til de ganske forskellige Proces- og Afgiftssystemer er vanskeligt at komme til virkelig Klarhed herover, har Justitsministeriet for at imødekomme det saaledes fremsatte Ønske gennem den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsrets Justitskontor ladet foretage Udregninger af, hvilken Gebyrindtægt for Statskassen det tidligere Regeringsforslag og Landstingets Affattelse af dette vilde give af de i det første Halvaar af 1910 ved bemeldte Rets forskellige dømmende Afdelinger anlagte Sager. En Sammenligning af de saaledes fremkomne Beløb med den Staten i det samme Tidsrum tilfaldne Indtægt af de nuværende Retsgebyrer ved de paagældende Afdelinger udviser, at, medens Landstingets Forslag vil medføre en betydelig Nedgang i Statens Indtægt af alle Retssager, vil det tidligere Regeringsforslags Takster paa den ene Side bevirke en ret betydelig Nedgang i Gebyrindtægten af Sager, der angaar en Værdi af mindre end 200 Kr., men paa den anden Side en ikke helt ubetydelig Forøgelse af Indtægten af Sager, der angaa mere end 200 Kr. En paa Justitsministeriets Foranledning i 1ste Revisionsdepartement for et Par Underretskredses Vedkommende foretagen lignende Beregning har givet et omtrent tilsvarende Resultat. Under Hensyn hertil er der foretaget en mindre Forhøjelse af de 3 første Satser i det tidligere Regeringsforslags § 6, medens de øvrige Satser ere nedsatte noget, om end ikke i saa høj Grad som i Landstingets Affattelse af Paragraffen.

Efter det tidligere Forslag skulde den fastsatte Retsafgift under et betales ved Rettens Berammelse af det første Retsmøde, men saafremt der ikke under Sagen af Sagsøgte fremsattes nogen Indsigelse mod Sagsøgerens Paastand, eller Sagen sluttedes med Indgaaelse af Forlig ved Retten, skulde Retten tilbagebetale Halvdelen af den for Sagens Behandling ydede Retsafgift. Da imidlertid Revisionsdepar-

tementet af praktiske regnskabsmæssige Hensyn har fundet den nævnte almindelige Regel om Tilbagebetaling fra Rettens Side af alt oppebaaren Retsafgift for mindre heldig, har man foretrukket at dele den almindelige Retsafgift i 2 Bestanddele, hvoraf den ene betales ved Sagens Berammelse og den anden først ved Sagens Optagelse til endelig Paakendelse, hvilken sidste Afgift yderligere bortfalder, saafremt Optagelsen sker paa Sagens første Tægtedag.

ad § 6.

Angaaende Størrelsen af de foreslaaede Afgiftssatser henvises til de indledende Bemærkninger til nærværende Kapitel, hvorhos Opmærksomheden henledes paa, at de anførte Afgiftsbeløb, for saa vidt der er Spørgsmaal om Sager, der paakendes efter stedfunden Procedure, i Henhold til § 8 maa fordobles, naar man ønsker at vide det virkelige Afgiftsbeløb for hele Sagens Behandling ved Retten.

Den i § 7 foreslaaede almindelige Retsafgift (15 Kr. eller 30 Kr., jfr. § 8) for borgerlige Domssager, hvis Genstand ikke er Penge eller Penges Værd, vil f. Eks. finde Anvendelse i Injuriesager, for saa vidt ingen Erstatning paastaas eller kun en Erstatning af indtil 600 Kr.

ad § 9.

Da Modfordringer, der kun gøres gældende til Likvidation, processuelt ikke kunne holdes ude fra andre Indsigelser, synes der ikke at burde kræves Retsafgift af dem.

ad § 12.

For ikke at friste procesførende Parter og Sagførere til unødvendig Bevisførelse, er der, til Dels i Overensstemmelse med et af Landstingsudvalget stillet Ændringsforslag til det tidligere Regeringsforslag, i denne Paragrafs 1ste og 2det Stykke foreslaaet en moderat Afgift for al Bevisførelse til Brug ved Retssager; Afgiften er fastsat ens, hvad enten Bevisførelsen foregaar ved selve den Ret, der skal dømme i Sagen, eller ved en anden Ret, og uden Hensyn til, om den i førstnævnte Tilfælde finder Sted under Domsforhandlingen eller forinden denne.

ad § 13.

Det er anset rimeligst, at der svares et mindre Gebyr for Begæringer om Umyndiggørelse, ogsaa naar Afgørelsen sker i Henhold til Retsplejelovens § 455, 2det Stk.